

Til lovforslag nr. L 120

Folketinget 2012-13

Betænkning afgivet af Kulturudvalget den 20. marts 2013

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om ophavsret

(Forlængelse af beskyttelsestiden for udøvende kunstnere og fremstillere af lydoptagelser, ophør af aftale om overdragelse af en udøvende kunstners rettigheder, udøvende kunstners ret til årligt supplerende vederlag m.v.)

[af kulturministeren (Marianne Jelved)]

1 Ændringsforslag

Kulturministeren har stillet 3 ændringsforslag til lovforslaget.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 23. januar 2013 og var til 1. behandling den 31. januar 2013. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Kulturudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 4 møder.

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring. Den 23. januar 2013 sendte kulturministeren de indkomne høringssvar og et notat herom til udvalget.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 9 spørgsmål til kulturministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret. 5 af udvalgets spørgsmål og kulturministerens svar herpå er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (udvalget med undtagelse af EL) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Venstre finder overordnet de foreslåede ændringer tiltrængte for at skabe bedre vilkår for de udøvende kunstnere og kan derfor støtte lovforslaget og de af ministeren stillede ændringsforslag. Venstre havde imidlertid gerne set, at ministeren havde svaret langt mere udtømmende på spørgsmålene 6-9, særlig spørgsmål 8, hvor ministeren bliver bedt om at forholde sig til relevansen af, at fremstiller i dag og ikke mindst på sigt vil være nødt til at udgive værker på medier,

hvor efterspørgslen er faldende og med tiden måske ikke eksisterende i kraft af den teknologiske udvikling. Endvidere vil Venstre gerne opfordre ministeren til at holde sig orienteret om, hvorvidt lovændringen medfører, at fremstillere får uforholdsmæssig store udgifter til udgivelse af værker for at undgå, at den/de udøvende kunstnere tilbagetager udgivelsesrettighederne som påpeget af DR og IFPI i en fælles henvendelse til Folketingets Kulturudvalg den 7. marts 2013, jf. L 120 – bilag 7.

Dansk Folkeparti er utilfreds med, at ministeren ikke mener, der er behov for en sanktionsbestemmelse i de tilfælde, hvor en fremstiller af lydoptagelser ikke udleverer de oplysninger, som enten den udøvende kunstner eller den af kulturministeren godkendte forvaltningsorganisation anmoder om at modtage. Ministeren henviser til, at domstolene må afgøre disse sager.

Ministerne vil heller ikke lade tvister om genforhandling af aftaler afgøres af Ophavsretslicensnævnet, fordi »det vil indebære en væsentlig ændring af nævnets virkeområde i forhold til i dag«, som ministeren skriver i svar på spørgsmål 2 til Dansk Folkeparti. Men Ophavsretslicensnævnet har jo netop sagkundskab på området og ville kunne løse problemer hurtigt og effektivt frem for at lade en dyr og omstændelig proces foregå i retssystemet. Sidstnævnte er i høj grad til skade for ophavsretshaverne. Ministeren kunne skele til lovudkastet for Radio- og tv-nævnet, hvor man udvider beføjelserne for at få hurtige og sagkyndige afgørelser. Dansk Folkeparti beder derfor ministeren om at indføre en sanktionsbestemmelse i loven og at udvide Ophavsretslicensnævnets beføjelser, sådan som Dansk Folkeparti allerede under 1. behandling opfordrede ministeren til.

Et *mindretal* i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil dog stemme for de stillede ændringsforslag.

Lovforslaget betyder først og fremmest en udvidelse af beskyttelsestiden fra 50 til 70 år for lydindspilninger, efter at de er udgivet eller offentliggjort. Som udgangspunkt lyder det meget tilforladeligt, men alligevel er Enhedslisten meget skeptiske, ikke mindst fordi det i virkeligheden næppe kommer de udøvende kunstnere til gode, men først og fremmest giver producenterne bedre mulighed for at tjene på kunstnerens virke. Enhedslisten kan citere den daværende økonomi- og erhvervsminister, Brian Mikkelsen, under behandlingen af EU-direktivet i Europaudvalget:

»Regeringen vil gerne beskytte den private ejendomsret og går derfor ind for en udvidelse af beskyttelsestiden til 70 år.«

Han erkendte, at en væsentlig del af fortjenesten vil tilfalde pladeselskaberne.

Enhedslisten stemmer for de af kulturministeren stillede ændringsforslag, da ændringsforslag nr. 1 og 3 blot er sproglige rettelser og ændringsforslag nr. 2 forbedrer de udøvende kunstneres stilling en lille smule.

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4 Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Af kulturministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 1

1) Den under nr. 1 foreslåede fodnote til lovens titel affattes således:

»1) Loven viderefører bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 91/250/EØF af 14. maj 1991, EF-Tidende 1991, nr. L 122, side 42, og indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 92/100/EØF af 19. november 1992, EF-Tidende 1992, nr. L 346, side 61, Rådets direktiv 93/83/EØF af 27. september 1993, EF-Tidende 1993, nr. L 248, side 15, Rådets direktiv 93/98/EØF af 29. oktober 1993, EF-Tidende 1993, nr. L 290, side 9, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996, EF-Tidende 1996, nr. L 77, side 20, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001, EF-Tidende 2001, nr. L 167, side 10, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/84/EF af 27. september 2001, EF-Tidende 2001, nr. L 272, side 32, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004, EU-Tidende 2004, nr. L 157, side 45, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 376, side 36, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/65/EF af 11. december 2007 om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF af 3.

oktober 1989, EU-Tidende 2007, nr. L 332, side 27, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/77/EU af 27. september 2011 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/116/EF, EU-Tidende 2011, nr. L 265, side 1.«

[Der er tale om en simplificering af den foreslåede fodnote]

2) I det under nr. 5 foreslåede § 66 a, stk. 1, nr. 1, ændres ordet »eller« til: »og«.

[Der er tale om, at begge betingelser skal være opfyldt]

3) I det under nr. 5 foreslåede § 66 a, stk. 2, 2. pkt., ændres ordet »udnyttelsesmuligheder« til: »udnyttelseshandlinger«.

[Der er tale om en præcisering af sproglig karakter]

Bemærkninger

Til nr. 1

Der er tale om en simplificering af den foreslåede fodnote i overensstemmelse med Justitsministeriets vejledning nr. 20 om notehenvvisninger i love og administrative forskrifter, der gennemfører EU-retsakter, m.v. af 28. februar 2011. Der henvises ikke længere til de enkelte ændringslove, som har gennemført de nævnte direktiver.

Til nr. 2

Ændringen foretages for at korrigere en fejllæsning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/77/EU af 27. september 2011 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/116/EF om beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder (beskyttelsestidsdirektivet).

På et møde arrangeret af Europa-Kommissionen i Copyright Contact Committee (expert group) den 30. januar 2013 i Bruxelles forklarede Europa-Kommissionen, at de to betingelser, der fremgår af beskyttelsestidsdirektivets artikel 1, stk. 2, litra c, nr. 2 a, skal forstås som kumulative betingelser.

Med ændringen gøres det klart, at de to udnyttelseshandlinger, som en fremstiller af lydoptagelser skal foretage for at forhindre, at en udøvende kunstner kan afgive varsel om at bringe den aftale til ophør, i henhold til hvilken den udøvende kunstner har overført eller overdraget sine rettigheder til den pågældende fremstiller af lydoptagelser, er kumulative.

En udøvende kunstner vil dermed kunne afgive varsel om, at den udøvende kunstner ønsker at bringe en overdragelsesaftale til ophør, hvis fremstilleren af lydoptagelser ikke både udbyder eksemplarer af lydoptagelsen til salg i tilstrækkelig grad og stiller lydoptagelsen til rådighed på en sådan måde, at almenheden får adgang til den på et individuelt valgt sted og tidspunkt.

Det er således ikke tilstrækkeligt for at forhindre, at en udøvende kunstner kan afgive varsel om at bringe en overdragelsesaftale til ophør, at fremstilleren af lydoptagelsen kun foretager en af de udnyttelseshandlinger, som bestemmelsen indeholder.

Når den udøvende kunstner afgiver et varsel om at bringe en overdragelsesaftale til ophør, har fremstilleren af lydoptagelsen 1 år til at udføre begge de nævnte udnyttelseshandlinger. Ændringen er til fordel for de udøvende kunstnere, da det forbedrer disses muligheder for at bringe en aftale til ophør.

Til nr. 3

Der er tale om en sproglig præcisering, da det er mere korrekt at sige, at man »udfører en handling« i stedet for at »udføre en mulighed«.

Flemming Møller Mortensen (S) fmd. Jan Johansen (S) Benny Engelbrecht (S) Leif Lahn Jensen (S) Troels Ravn (S) Mogens Jensen (S) Sophie Hæstorp Andersen (S) Marlene Borst Hansen (RV) Lone Loklindt (RV) Linda Kristiansen (RV) Pernille Vigsø Bagge (SF) Ole Sohn (SF) Jonas Dahl (SF) Rosa Lund (EL) Jørgen Arbo-Bæhr (EL) Kim Andersen (V) Martin Geertsen (V) nfm. Eva Kjer Hansen (V) Michael Aastrup Jensen (V) Flemming Damgaard Larsen (V) Ellen Trane Nørby (V) Eyvind Vesselbo (V) Alex Ahrendtsen (DF) Morten Marinus (DF) Karin Nødgaard (DF) Pia Kjærsgaard (DF) Simon Emil Ammitzbøll (LA) Lars Barfoed (KF) Brian Mikkelsen (KF)

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	47	Liberal Alliance (LA)	9
Socialdemokratiet (S)	44	Det Konservative Folkeparti (KF)	8
Dansk Folkeparti (DF)	22	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Radikale Venstre (RV)	17	Siumut (SIU)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	16	Sambandsflokkurin (SP)	1
Enhedslisten (EL)	12	Javnaðarflokkurin (JF)	1

Oversigt over bilag vedrørende L 120

Bilagsnr.	Titel
1	Høringsnotat og høringssvar, fra kulturministeren
2	Udkast til tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
3	Tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
4	1. udkast til betænkning
5	Ændringsforslag, fra kulturministeren
6	2. udkast til betænkning
7	Henvendelse af 8/3-13 fra IFPI Danmark og DR
8	3. udkast til betænkning

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 120

Spm.nr.	Titel
1	Spm., om der mangler en sanktionsregel i lovforslaget, til kulturministeren, og ministerens svar herpå
2	Spm. om Ophavsretslicensnævnets beføjelser, til kulturministeren, og ministerens svar herpå
3	Spm. om, hvad det betyder, når overdragelsesaftaler, som vedrører flere udøvende kunstnere, ophører, og om det kan ske på samme måde som efter ophavsretslovens § 54, til kulturministeren, og ministerens svar herpå
4	Spm. om, hvad det betyder, hvis man ikke kan finde de studiemusikere, der har krav på det supplerende vederlag, til kulturministeren, og ministerens svar herpå
5	Spm. om kommentar til henvendelsen af 8/3-13 fra IFPI Danmark og DR, til kulturministeren, og ministerens svar herpå
6	Spm. om, at DR ikke tvinges til at foretage kommerciel udgivelse af de mange lydoptagelser i form af koncertoptagelser, radioudsendelser, radiodramaproduktioner m.v., til kulturministeren, og ministerens svar herpå
7	Spm. om, at DR ikke mister rettigheder, til kulturministeren, og ministerens svar herpå
8	Spm. om udgivelsesrettighedshavere, til kulturministeren, og ministerens svar herpå
9	Spm. om at garantere, at DR fremadrettet ikke vil blive tvunget til at foretage kommercielle udgivelser af lydoptagelser i form af koncertoptagelser, radioudsendelser, radiodramaproduktioner m.v., til kulturministeren, og ministerens svar herpå

Nogle af udvalgets spørgsmål til kulturministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålene og kulturministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra V.

Spørgsmål 5:

Ministeren bedes kommentere henvendelse af 8. marts 2013 fra IFPI Danmark og DR, jf. L 120 – bilag 7.

Svar:

Den foreslåede § 66 a har til formål at gennemføre artikel 1, stk. 2, litra c, nr. 2a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/77/EU af 27. september 2011 (beskyttelsestidsdirektivet), som har følgende ordlyd:

»Hvis fonogramproducenten 50 år efter, at fonogrammet blev udgivet lovligt, eller, såfremt en sådan udgivelse ikke har fundet sted, 50 år efter, at fonogrammet blev offentliggjort lovligt, ikke udbyder eksemplarer af fonogrammet til salg i tilstrækkeligt antal eller ikke gør det tilgængeligt for offentligheden ved trådbunden eller trådløs udsendelse på en sådan måde, at medlemmer af offentligheden har adgang til det fra steder og på tidspunkter, de selv vælger, kan den udøvende kunstner hæve kontrakten, i henhold til hvilken den udøvende kunstner har overført eller overdraget sine rettigheder til optagelsen af sin fremførelse til en fonogramfremstiller (herefter benævnt »overførelses- eller overdragelseskontrakt«). Retten til at hæve overførelses- eller overdragelseskontrakten kan udøves, hvis producenten senest et år efter, at den udøvende kunstner i overensstemmelse med det foregående punktum har meddelt, at han agter at hæve overførelses- eller overdragelseskontrakten, ikke udfører begge de udnyttelseshandlinger, der er omhandlet i nævnte punktum. Den udøvende kunstner kan ikke give afkald på denne hæveret. Hvis et fonogram indeholder optagelse af flere udøvende kunstners fremførelser, kan de hæve deres overførelses- eller overdragelseskontrakter i henhold til gældende national lovgivning. Hvis overførelses- eller overdragelseskontrakten hæves i henhold til dette stykke, ophører fonogramfremstillerens rettigheder til fonogrammet.« (Kulturministeriet fremhævning)

For læsevenlighedens skyld er der i ovenstående tekststykke understreget de dele, som umiddelbart har relevans for den problemstilling, som DR's og IFPI Danmarks henvendelse vedrører.

Det ændringsforslag, som er fremsendt til Kulturudvalget, medfører, at ordet »eller« i den foreslåede § 66 a, stk. 1, nr. 1, ændres til »og«. Ændringsforslaget fremsættes for at korrigere en fejllæsning af den citerede bestemmelse gående ud på, at de to betingelser, som fremgår ovenfor i den citerede bestemmelse, skal forstås som kumulative betingelser og ikke alternative.

Konsekvensen af ændringen er, at en producent af lydoptagelser – f.eks. et pladeselskab – både skal udbyde eksemplarer af en lydoptagelse til salg i tilstrækkeligt antal og gøre den tilgængelig for offentligheden on demand (på internettet), før en udøvende kunstner afskæres fra at afgive et varsel til producenten om, at den udøvende kunstner agter at hæve overdragelseskontrakten.

DR og IFPI Danmark bemærker i deres henvendelse, at det fremsatte ændringsforslag er i direkte modstrid med direktivteksten. Kulturministeriet er ikke enig i dette, men finder, at direktivet nødvendigvis må læses sådan, som det fremgår af ændringsforslaget.

DR og IFPI Danmark fokuserer på ordet »eller«, der binder de to betingelser sammen i den ovenfor citerede bestemmelse og konkluderer ud fra det, at der er tale om en såkaldt »enten/eller«-konstruktion. Ordet »enten« fremgår dog ikke af den citerede bestemmelse.

Sætningen er opbygget således, at fokus i stedet skal være på ordene »ikke«, som står foran begge betingelser:

»Hvis fonogramproducenten 50 år efter, at fonogrammet blev udgivet lovligt, eller, såfremt en sådan udgivelse ikke har fundet sted, 50 år efter, at fonogrammet blev offentliggjort lovligt, **ikke** udbyder eksemplarer af fonogrammet til salg i tilstrækkeligt antal eller **ikke** gør det tilgængeligt for offentligheden ved trådbunden eller trådløs udsendelse på en sådan måde, at medlemmer af offentligheden har adgang til det fra steder og på tidspunkter, de selv vælger, kan den udøvende kunstner hæve kontrakten.« (Kulturministeriets fremhævning)

Denne dobbelte brug af ordet »ikke« får den konsekvens, at producenten skal udføre begge udnyttelseshandlinger, hvis den udøvende kunstner skal afskæres fra at afgive varsel til producenten om, at den udøvende kunstner agter at hæve overdragelseskontrakten. Uden at nævne begge betingelser kan det forklares således, at hvis producenten **ikke** gør det ene eller **ikke** gør det andet, så kan den udøvende kunstner afgive varsel om ophævelse til producenten. Det er dermed ikke tilstrækkeligt, hvis producenten kun udfører én af udnyttelseshandlingerne.

Den fortolkning, som DR og IFPI Danmark gør sig til talsmand for i deres henvendelse, ville kræve en sætningskonstruktion, som ville betyde, at producenten kun skulle udføre én af ovenstående handlinger, før den udøvende ikke kunne hæve kontrakten. Direktivet er dog ikke formuleret således.

Den fortolkning, som ændringsforslaget er et udslag af, hænger endvidere godt sammen med det forhold, at der længere nede i den citerede bestemmelse står:

»Retten til at hæve overførelses- eller overdragelseskontrakten kan udøves, hvis producenten senest et år efter, at den udøvende kunstner i overensstemmelse med det foregående punktum har meddelt, at han agter at hæve overførelses- eller overdragelseskontrakten, ikke udfører begge de udnyttelseshandlinger, der er omhandlet i nævnte punktum.« (Kulturministeriets fremhævning)

Hvis en producent f.eks. hverken udbyder eksemplarer af fonogrammet til salg i tilstrækkeligt antal eller gør det tilgængeligt for offentligheden on demand, kan den udøvende kunstner meddele producenten, at den udøvende kunstner agter at hæve kontrakten. Hvis producenten vil afværge denne ophævelse af kontrakten, har producenten et år til at udføre **begge** udnyttelseshandlinger. Hvis DR's og IFPI Danmarks læsning af den citerede bestemmelse var korrekt, ville det være tilstrækkeligt, hvis producenten blot udførte én af udnyttelseshandlingerne. Det fremgår dog klart af direktivbestemmelsen, at **begge** udnyttelseshandlinger skal udføres.

I henvendelsen fra DR og IFPI Danmark anføres det endvidere, at en konsekvens af ændringsforslaget vil være, at DR tvinges til at foretage kommerciel udgivelse, som DR ikke har erhvervet rettighederne til. Dette er ikke korrekt, og problemstillingen er adresseret i bemærkningerne til det fremsatte lovforslag (L 120). Følgende fremgår under pkt. 5.3. i de almindelige bemærkninger:

»DR kan i sagens natur ikke iværksætte en udnyttelseshandling, som DR ikke har erhvervet ret til at foretage enten gennem individuelle eller kollektive aftaler. I tilfælde af at DR ikke har erhvervet ret til at foretage fx tilrådighedsstillelse on demand, kan ophør af overdragelsesaftalen ikke bero på, at DR undlader at foretage en sådan udnyttelse, som DR ikke har juridisk ret til at foretage.«

Det er i øvrigt værd at bemærke, at lovforslagets § 66 a kun omhandler lydoptagelser, som enten er udgivet eller offentliggjort for mere end 50 år siden. Hvis det ikke var for beskyttelsestidsdirektivet, der forlænger beskyttelsestiden fra de nuværende 50 år til 70 år, så ville rettighederne til de lydoptagelser, som henvendelsen fra DR og IFPI Danmark omhandler, være udløbet. Uden beskyttelsestidsdirektivet ville DR og IFPI Danmark ikke have nogen rettigheder til de lydoptagelser, der er mere end 50 år gamle, og DR og IFPI Danmark er naturligvis ikke forpligtet til at efterkomme betingelserne i den foreslåede § 66 a.

Endelig skal det fremhæves, at EU-kommissionen på et møde den 30. januar 2013 i Copyright Contact Committee, som omhandlede implementeringen af beskyttelsestidsdirektivet, oplyste, at bestemmelsen i beskyttelsestidsdirektivet skal læses, som det fremgår af ændringsforslaget. Andre lande, herunder Sverige, har tilkendegivet, at de læser bestemmelsen på samme måde.

På baggrund af ovenstående fastholdes det fremsatte ændringsforslag til den foreslåede § 66 a, stk. 1, nr. 1. Ændringsforslaget er nødvendigt for, at direktivet gennemføres korrekt i dansk lovgivning.

Spørgsmål 6:

Kan ministeren bekræfte, at DR ikke tvinges til at foretage kommerciel udgivelse af de mange lydoptagelser i form af koncertoptagelser, radioudsendelser, radiodramaproduktioner m.v., der befinder sig i DR's arkiver, og at gøre disse tilgængelige on demand på DR's hjemmeside?

Svar:

Jeg skal indledningsvis henvise til mit svar på spørgsmål 5, hvoraf det fremgår, at konsekvensen af ændringen er, at en producent af lydoptagelser – f.eks. et pladeselskab – både skal udbyde eksemplarer af en lydoptagelse til salg i tilstrækkelig antal og gøre den tilgængelig for offentligheden on demand (på internettet), før en udøvende kunstner afskæres fra at afgive et varsel til producenten om, at den udøvende kunstner agter at hæve overdragelseskontrakten.

DR har derfor en mulighed for at afskære den udøvende kunstner fra at udnytte genindtrædelsesretten i den foreslåede § 66 a, såfremt DR foretager tilstrækkelig udnyttelse af de pågældende lydoptagelser.

Spørgsmål 7:

Kan ministeren bekræfte, at DR ikke mister rettighederne, der ifølge DR og IFPI's henvendelse, jf. L 120 – bilag 7, ikke er udgivelsesrettigheder, til lydoptagelserne i DR's arkiv som følge af, at DR ikke foretager kommerciel udgivelse af disse optagelser?

Svar:

Udgangspunktet i beskyttelsesdirektivet er, at alle rettigheder tilbageoverdrages til den udøvende kunstner, hvis den udøvende kunstner udnytter genindtrædelsesretten i den foreslåede § 66 a.

Af direktivet, der ligger til grund for lovforslaget, fremgår, at »hvis overførelses- eller overdragelseskontrakten hæves i henhold til dette stykke, ophører fonogramfremstillerens rettigheder til fonogrammet«.

Fonogramfremstillerens rettigheder til fonogrammet er ikke i den forbindelse begrænset til at gælde en bestemt type af rettigheder, fx udgivelsesrettigheder, hvorfor det er Kulturministeriets opfattelse, at det som udgangspunkt er fremstillerens rettigheder til lydoptagelsen, der ophører, hvis den udøvende kunstner udnytter genindtrædelsesretten i den foreslåede § 66 a.

Spørgsmål 8:

Finder ministeren det relevant, at udgivelsesrettighedshavere er forpligtet til at udgive materiale på medier, der i kraft af den teknologiske udvikling mødes af en faldende efterspørgsel, for at undgå at disse udgivelsesrettigheder overdrages til den udøvende kunstner?

Svar:

Rettighederne overdrages ikke automatisk til den udøvende kunstner, uanset at fremstilleren af den pågældende lydoptagelse ikke opfylder kravene i § 66 a, stk. 1.

En tilbageoverdragelse af rettighederne til den udøvende kunstner forudsætter endvidere, at kunstneren varsler dette over for fremstilleren af lydoptagelsen i overensstemmelse med proceduren i den foreslåede § 66 a, stk. 2.

Ophævelse af kontrakten mellem fremstilleren og den udøvende kunstner er således en mulighed for den udøvende kunstner. Ligeledes har en fremstiller af en lydoptagelse ingen pligt til at foretage en kommerciel udgivelse af en lydoptagelse, jf. min besvarelse af spørgsmålene 5 og 6.

Bestemmelsen er i øvrigt først relevant, når der er gået 50 år fra lydoptagelsen blev udgivet eller offentliggjort, og kun i den forlængede beskyttelsestid.

Anvendelsesområdet må således vurderes at være begrænset.

Formålet er at give udøvende kunstnere mulighed for at genindtræde i fremførelsesrettighederne til lydoptagelsen og selv stille lydoptagelsen til rådighed for offentligheden, hvis lydoptagelsen ikke længere bliver tilstrækkeligt udnyttet af fremstilleren af lydoptagelsen.

Spørgsmål 9:

Kan ministeren garantere, at DR fremadrettet ikke vil blive tvunget til at foretage kommercielle udgivelser af lydoptagelser i form af koncertoptagelser, radioudsendelser, radiodramaproduktioner m.v., der befinder sig i DR's arkiver, for at undgå at miste rettighederne til materialet og dermed opleve et økonomisk tab?

Svar:

Jeg henviser til mine svar på spørgsmål 5 og 6.